

Fase d'ascens a segona A

El malefici sintètic

SENSE ÈXIT • En set anys hi ha hagut divuit intents frustrats d'ascens amb gespa artificial **NORMATIVA** • Els únics precedents són l'Universidad de las Palmas (2000), que va haver de canviar de camp, i el Vecindario (2006), que la tenia homologada

Jesús Jordi
BARCELONA

Se sol pensar que els clubs amb estadi de gespa artificial tenen un avantatge sobre la resta, el fet de disposar d'una superfície a la qual la majoria d'equips no estan acostumats. Segons aquesta teoria, els equips amb camp de gespa sintètica del grup tercer de segona B, els catalans, que és el que inclou més terrenys de joc d'aquestes característiques, partirien amb avantatge en la fase d'ascens a segona A, en què la gran majoria d'equips dels altres grups juguen sobre gespa natural. Però, curiosament, en tota la història de les fases d'ascens a segona A, només dos equips han aconseguit pujar amb camp de gespa artificial, i cap del grup tercer. Els dos únics precedents són canaris: l'Universidad de las Palmas, l'any 2000, i el Vecindario, el 2006. Des de llavors, en els últims set anys, hi ha hagut fins a divuit intents frustrats d'ascens a segona A d'equips amb camps de gespa artificial, la majoria del grup dels catalans –el Badalona, l'Hospitalet, el Sant Andreu i l'Huracán dues vegades, i l'Atlètic Balears i l'Ontinyent, una–, però també d'altres grups –el Lucena i l'Universidad de las Palmas dos cops, i el Caudal, el Fuerteventura, el Guíjuelo i el Las Palmas B, un–. Abans del 2006, la Grama i la seva gespa artificial de Can Peixauet ja s'havien quedat diverses vegades a les portes de l'ascens.

En la categoria de plata, la LFP és molt restrictiva amb la gespa artificial, i només està homologada la que s'assembla més a la natural. De fet, d'entre els camps catalans només la del Sant Andreu, canviada aquesta temporada, tindria el vисти-

La gespa artificial instal·lada aquesta temporada al Narcís Sala, homologada per la LFP per disputar partits de segona A i primera ■ ANDREU PUIG

10 equips del grup III han pujat a 2a A des del 2000, tots amb gespa natural: Sabadell, Alcoià, Barça B, Vila-real B, Girona, Alacant, Hèrcules, Castelló, Lleida i Nàstic. En canvi, els set que han jugat la fase amb gespa artificial, no: Grama, Badalona, Hospi, Sant Andreu, Ontinyent, Balears i Huracán.

plau per jugar a segona A. Així, l'Hospitalet i el Llagostera, dos dels equips catalans que lluiten en la fase d'ascens a segona A, no tenen la gespa artificial homologada, i caldria veure, en cas de pujar, com ho solucionarien. De totes maneres, la LFP deixa un any per tal que els clubs s'adaptin a les seves exigències –sempre que les seves instal·lacions tinguin uns mínims i la gespa artificial no sigui de les primeres que s'instal·laven–, una moratòria a la qual s'agafaria l'Hospitalet en cas d'ascens. Tot i això, actualment no és gaire viable posar gespa natural a la Feixa Llarga, perquè hi juguen molts equips del planter i es podria

malmetre fàcilment. Per al Llagostera, en canvi, la gespa és el menor dels problemes en un estadi que està molt lluny del que demana la LFP. El Guíjuelo, que la té homolo-

Si puguen, l'Hospi aprofitarà la moratòria per adaptar el camp i el Llagostera tindrà un problema més gros

gada, i el Las Palmas B eren els altres dos equips en la fase d'ascens amb gespa artificial, però ja han estat eliminats.

L'Universidad de las Palmas va

aconseguir l'ascens el 2000 jugant sobre la gespa sintètica antiga del Campus de Tafira. A segona A, la LFP li va exigir un canvi de superfície, la qual cosa li va portar problemes. Sense recursos per canviar-la, va demanar al Las Palmas, sense èxit, compartir l'Insular i finalment va acabar jugant a Maspalomas, a l'altra punta d'illa i sobre una gespa natural malmesa, uns condicionants que ajuden a explicar el ràpid retorn a segona B. El Vecindario, en canvi, sí que tenia la gespa artificial homologada i és, de moment, l'únic equip que ha jugat a la LFP amb superfície sintètica. També, però, només hi va durar un any. ■

Un munt de retocs. En cas d'ascens, al Llagostera li sortiria més a compte desplaçar-se a Montilivi o Palamós que no pas reformar un camp municipal del tot inadaptat a la LFP

Un exili gairebé obligat

G. Freixa
LLAGOSTERA

La gespa artificial seria el problema més petit al qual hauria de fer front el Llagostera en cas de fer el salt a la LFP. Les instal·lacions del municipal ja han mostrat de-

ficiències en els últims cursos a la 2a B, i a la 2a A, amb obligacions com eliminar les localitats a peu dret, l'accés controlat a través de torns o la millora de les instal·lacions per tal que periodistes, o fins i tot els equips, puguin treballar en bones condicions

faria inviable que els llagosterencs es mantinguessin jugant en un terreny de joc que fa 95 metres de llarg per 60 d'ample.

El que sembla clar és que la gran quantitat de reformes que hauria d'afrontar el petit club gi-

roní en un temps breu –la LFP deixa un any d'adaptació– faria més viable en tots els àmbits un exili a Montilivi o Palamós. El municipal va ser inaugurat el 1948, i va ser de sorra fins al 2008. Els últims anys s'han millorat les graderies i els vestidors.

A la foto, un moment de la instal·lació de la coberta de tribuna l'estiu passat ■ J. SABATER